

¹Weh den Stolzen zu Zion und denen, die sich auf den Berg Samarias verlassen, den Vornehmsten des Erstlings unter den Völkern, und zu denen das Haus Israel kommt!²Gehet hin gen Kalne und schauet, und von da gen Hamath, die große Stadt, und zieht hinab gen Gath der Philister, welche bessere Königreiche gewesen sind denn diese und ihre Grenze weiter denn eure Grenze.³Die ihr euch weit vom bösen Tag achtet und trachtet immer nach Frevelregiment,⁴und schläft auf elfenbeinernen Lagern und prangt auf euren Ruhebetten; ihr eßt die Lämmer aus der Herde und die gemästeten Kälber,⁵und spielt auf dem Psalter und erdichtet euch Lieder wie David,⁶und trinkt Wein aus den Schalen und salbt euch mit Balsam und bekümmert euch nicht um den Schaden Josephs.⁷Darum sollen sie nun vornan gehen unter denen, die gefangen weggeführt werden, und soll das Schlemmen der Pranger aufhören.⁸Denn der HERR HERR hat geschworen bei seiner Seele, spricht der HERR, der Gott Zebaoth: Mich verdrießt die Hoffart Jakobs, und ich bin ihren Palästen gram; und ich will auch die Stadt übergeben mit allem, was darin ist.⁹Und wenngleich zehn Männer in einem Hause übrigbleiben, sollen sie doch sterben,¹⁰daß einen jeglichen sein Vetter und der ihn verbrennen will, nehmen und die Gebeine aus dem Hause tragen muß und sagen zu dem, der in den Gemächern des Hauses ist: Sind ihrer auch noch mehr da? und der wird antworten: Sie sind alle dahin! Und er wird sagen: Sei still! denn man darf des Namens des HERRN nicht

¹وَيْلٌ لِّلْمُسْتَرْجِعِينَ فِي صِهْيُونَ وَٱلْمُطْمَئِنِّينَ فِي جَبَلِ السَّامِيرَةِ، تَقْبَاءِ أَوَّلِ الْأَمَمِ. يَأْتِي إِلَيْهِمْ بَيْتُ إِسْرَائِيلَ.²اعْبُرُوا إِلَى كَلْتَهْ وَانْظُرُوا، وَادْهَبُوا مِنْ هُنَاكَ إِلَى حَمَاةِ الْعَظِيمَةِ، ثُمَّ انْزِلُوا إِلَى جَبْتِ الْفِلِسْطِينِيِّينَ. أَهْيَ أَفْضَلُ مِنْ هَذِهِ الْمَمَالِكِ، أَمْ تُحْمَهُمْ أَوْسَعُ مِنْ تُحْمِكُمْ.³أَنْتُمْ الَّذِينَ تُبْعِدُونَ يَوْمَ الْبَلِيَّةِ وَتُقَرَّبُونَ مَقْعَدَ الظُّلَمِ، الْمُضْطَجِعُونَ عَلَى أَسِرَّةٍ مِنَ الْعِجَاجِ، وَٱلْمُتَمَدِّدُونَ عَلَى فُرُشِهِمْ، وَٱلْوَكِلُونَ حِرَافًا مِنَ الْعَتَمِ وَغُجُولًا مِنْ وَسْطِ الصَّبَرَةِ،⁵ٱلْهَازِرُونَ مَعَ صَوْتِ الرِّثَابِ، الْمُخْتَرِعُونَ لِأَنْفُسِهِمْ آيَاتِ الْغِنَاءِ كَدَاوُدَ،⁶ٱلسَّارِبُونَ مِنْ كُوُوسِ الْحَمْرِ، وَٱلَّذِينَ يَدَّهِنُونَ بِأَفْضَلِ ٱلْأَدْهَانِ وَلَا يَغْتَمُونَ عَلَى أَنْسِحَاقِ يَوْسُفَ.⁷لِذَلِكَ ٱلْآنَ يُسَبَّوْنَ فِي أَوَّلِ الْمَسِينِيِّينَ، وَيَرْوُلُ صِبَاحُ الْمُتَمَدِّدِينَ.⁸قَدْ أَقْسَمَ ٱلسَّيِّدُ ٱلرَّبُّ بِنَفْسِهِ، يَقُولُ ٱلرَّبُّ إِلَهُ ٱلْجُنُودِ إِنِّي أَكْرَهُ عَظَمَةَ يَغْفُوبَ وَأَبْغَضُ فُضُوزَهُ، فَٱسْلُمِ ٱلْمَدِينَةَ وَمِلَاحَهَا.⁹فَيَكُونُ إِذَا بَقِيَ عَشْرَةٌ رِجَالٍ فِي بَيْتٍ وَاحِدٍ أَنَّهُمْ يَمُوتُونَ.¹⁰وَإِذَا حَمَلَ أَحَدًا عَمَّهُ وَمُخْرَفُهُ لِيُخْرِجَ ٱلْعِظَامَ مِنَ الْبَيْتِ، وَقَالَ لِمَنْ هُوَ فِي حَوَائِبِ الْبَيْتِ أَعِنْدَكَ بَعْدُ يَقُولُ لَيْسَ بَعْدُ. فَيَقُولُ اسْكُنْ، فَإِنَّهُ لَا يَذْكُرُ اسْمَ ٱلرَّبِّ.¹¹لَآئِهْ هُوَذَا ٱلرَّبُّ يَأْمُرُ فَيَضْرِبُ الْبَيْتَ ٱلْكَبِيرَ رَدْمًا وَالْبَيْتَ الصَّغِيرَ سُفُوفًا.¹²هَلْ تَرْكُضُ ٱلْحَيْلُ عَلَى الصَّخْرِ، أَوْ يُحَزَّرُ عَلَيْهِ بِٱلْبَقَرِ، حَتَّى حَوَّلْتُمْ ٱلْحَقَّ سُمًّا وَتَمَرَ ٱلْبَرِّ أَفْسَيْنَا¹³ أَنْتُمْ ٱلْفَرَحُونَ بِٱلْبُطْلِ، ٱلْقَائِلُونَ أَلَيْسَ بِقُوَّتِنَا ٱتَّخَذْنَا لِأَنْفُسِنَا قُرُونًا¹⁴ لَأَنِّي هَنَذَا أَقِيمُ عَلَيْكُمْ أَمَةً يَا بَيْتَ إِسْرَائِيلَ، يَقُولُ ٱلرَّبُّ إِلَهُ ٱلْجُنُودِ، فَيُضَافِقُونَكُمْ مِنْ مَدْحَلِ حَمَاةٍ إِلَى وَادِي ٱلْعَرَبَةِ.

gedenken.¹¹ Denn siehe, der HERR hat geboten, daß man die großen Häuser schlagen soll, daß sie Risse gewinnen, und die kleinen Häuser, daß sie Lücken gewinnen.¹² Wer kann mit Rossen rennen oder mit Ochsen pflügen auf Felsen? Denn ihr wandelt das Recht in Galle und die Frucht der Gerechtigkeit in Wermut¹³ und tröstet euch des, das so gar nichts ist, und spricht: Sind wir denn nicht stark genug mit unsern Hörnern?¹⁴ Darum siehe, ich will über euch vom Hause Israel ein Volk erwecken, spricht der HERR, der Gott Zebaoth, das soll euch ängsten von dem Ort an, da man gen Hamath geht, bis an den Bach in der Wüste.